

Понављам сам себи да осим ове Авлије

има и другог и другачијег свијета,

да ово није све, и није заувјек.

И трудим се да то не заборавим

и да останем код те мисли.

Иво Андрић, Проклета авлија

Све су Дрине овог света криве.

И ми их никада не можемо исправити.

Али, ми никада не смемо

престати да их исправљамо.

Иво Андрић

Теоријски корени актуелне глобалне кризе, највеће после оне из тридесетих година XX столећа, налазе се у (нео)либерализму, идеологији која одражава дух постмодерне. Као што је либерализам био идеологија епохе модерне, тако је неолиберализам идеологија постмодерне.

Класични либерализам инсистира на индивидуалним слободама, владавини права и приватној својини. Савремена верзија либерализма – неолиберализам заснива се на вредностима класичног либералног капитализма, глорификује предузетништво приватног сектора и залаже се за радикално ограничавање улоге државе у привреди и њену улогу своди на обезбеђење закона и поретка укључујући заштиту приватне својине, те игнорише било какву националну особеност, социјалну одговорност, морал и етичке принципе. Поред многих заједничких одлика, разлика између класичног либерализма и неолиберализма огледа се у томе што је либерализам био идеологија националне буржоазије која је инсистирала на принципима индивидуалних слобода и владавини права на нивоу националне државе, и била донекле укорењена у сопственом народу, те није могла да буде потпуно индиферентна на социјалну заштиту сопственог народа.

С друге стране, неолиберализам је идеологија транснационалне буржоазије, која није укорењена у социјалним структурама националних друштава и формира посебно наднационално друштво – светску олигархију, која инсистира само на економској ефикасности и индиферентна је на праведност, достојанство, социјалну одговорност, заштиту животне средине и слично. Истовремено се економска наука трансформише од науке која одражава националне економске интересе у науку која одражава интересе

нових доминантних субјеката глобализације – транснационалних компанија.

Неолиберализам полази од претпоставки да постоји слободна (савршена) конкуренција, да сви економски субјекти располажу пуним информацијама, да су искључиво усредсређени на максимизирање сопствене корисности и да увек доносе апсолутно рационалне одлуке

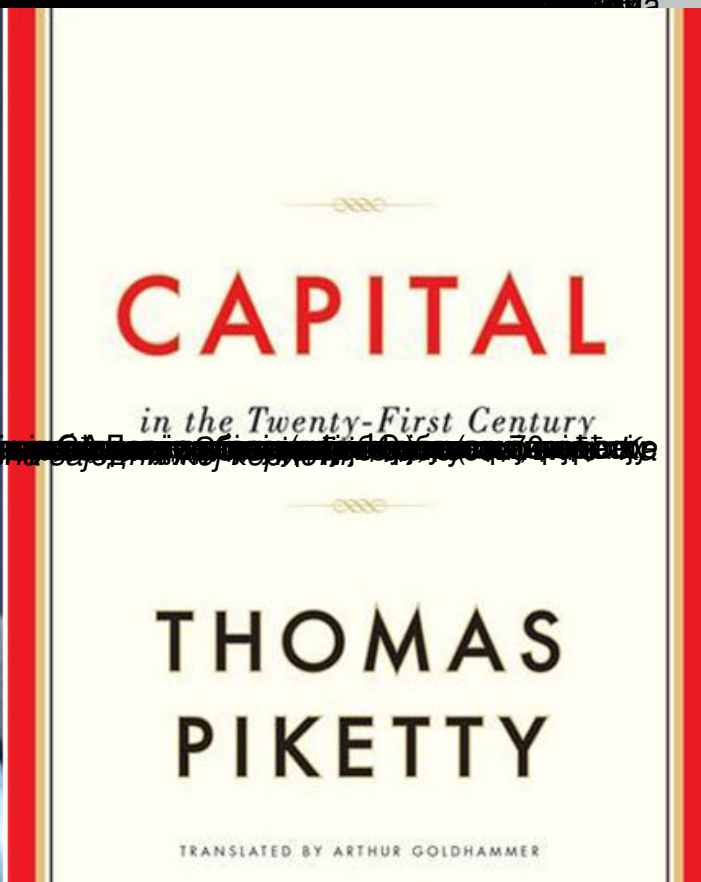
Претпоставка о постојању слободне (савршене) конкуренције није реална јер су у стварности доминантне привредне структуре углавном олигополске. Стварности не одговара ни претпоставка да сви економски субјекти располажу пуним информацијама, пошто они своје одлуке, по правилу, доносе на бази непотпуних и асиметричних информација. Веома је поједностављена и далека од стварности и претпоставка по којој се човек апстрахира од спољашњег социјалног света и редукује само на *homo economicus*, који је искључиво усредсређен на максимизирање сопствене корисности и да увек доноси апсолутно рационалне одлуке. Ипак, човек није само рационално биће који се руководи искључиво егоистичним економским интересима, него у његовом понашању велику улогу играју и други мотиви и вредности као: вера, љубав, осећајност, милосрђе, одговорност и слично.

Пише: Јован Б. Душанић
понедељак, 06 јул 2015 07:06

Економија постмодерне и слабљене националних држава

Пише: Јован Б. Душанић
понедељак, 06 јул 2015 07:06

Економија постмодерне и слабљене националних држава

Пише: Јован Б. Душанић
понедељак, 06 јул 2015 07:06
